

der efter den internationale Konvention, som er gennemført i nogle Lande, og som vi nu foreslaar at gennemføre her, hvor vi til Dels allerede har gennemført Sagen i vor Fabrikslovgivning og Helligdagslovgivning, være et ugentligt Hviledøgn, der saa vidt muligt skal falde sammen med den almindelig anerkendte Hviledag eller Helligdag, altsaa Søndagen. Det er i god kristelig Aand. Jeg har i de senere Dage mærket, at det gamle Bud, som vi lærte i vor Børnealder, om at komme Hviledagen i Hu og holde den hellig, synes at være gaaet i Glemme i den aldeles overvejende Del af den danske Presse. Jeg ved ikke, hvordan de Herrer har det med sig selv, naar de gaar til Gudstjeneste om Søndagen, og naar de i deres Blad Søndag Morgen har læst, at der er en hel Mængde Arbejdere, der skal gaa i Oliefabrikkerne den hele Søndag og ikke kan komme til Gudstjeneste eller paa anden Maade holde Hviledagen hellig. Jeg ved ikke, hvordan de har det med sig selv; jeg synes, det maa medføre en underlig Sprængthed af ens Indre, at man selv er glad ved at holde fri om Søndagen, men om andre har fri, er en ganske ligegyldigt, medens man samtidig finder, at de, der vil sikre andre Medborgere denne Søndagsfrihed, er nogle ukristelige Bæster. Jeg har en anden Opfattelse af, hvad vor Børnelærdom sagde os. Der staar endvidere i Art. 4: „Ethvert Medlem kan efter Samraad med de interesserede Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer“, o. s. v., indføre Undtagelser. Der kan naturligvis være Søndagsarbejder saa samfundsnødvendige, at der maa gives Dispensation; det tillader ogsaa vor Fabrikslovgivning efter den bekendte § 26. Men der staar netop i den internationale Konvention, at der forinden skal have fundet et Samraad Sted med Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer. For de sidstes Vedkommende har man netop ikke gjort det i dette Tilfælde, og jeg bliver skældt Hæder og Ære fra, fordi jeg vil sikre Arbejderne en Medbestemmelsesret, en saa naturlig Ting som, at Arbejderne skal have Lov til at tale med om, hvorvidt de vil arbejde om Søndagen eller ej. Jeg vil da bede de ærede Medlemmer, der omgaas lidt med de Pressemand, som skriver saadan løs, om at snakke lidt med dem om, hvordan de har det med deres Børnelærdom. Arbejderne maa dog have Lov til at tale med, og det gaar altsaa denne Konvention og det Konventionen ledsagende Lovforslag ud paa.

Saa er der en Konvention om *tvungent Lægetilsyn med Børn og unge Mennesker beskæftigede om Bord paa Skibe*. Hvis vi

tiltræder Konventionen, kan denne Ordning gennemføres ad administrativ Vej.

Endelig er der en Konvention angaaende Anvendelse af Blyhvidt i Maling; den maa her i Landet ledsages af et Lovforslag.

Disse 10 Forslag til Konventioner, ledsagede af 4 Lovforslag, har jeg altsaa den Ære at forelægge for det høje Ting med Ønsket om, at det maa gaa dem bedre, end det gik dem i 1921. Nu har da i alt Fald dette Ting faaet et andet Udseende, og til en vis Grad gælder det ogsaa det andet høje Ting. Jeg maa meget anbefale at fremme disse Konventionsforslag. Konventionerne er gennemført i en Del Lande, og her er et Omraade, som jeg sagde før, hvor vi kan følge med, her kan vi gaa i Spidsen, om det skal være. Det vil der blive set paa med stor Sympati i det internationale Arbejdsbureau i Genève og i mange af de Lande, der er knyttet til dette Arbejdsbureau — det er jo ogsaa Danmark —, og det vil være et Eksempel til Efterfølgelse for de andre Lande, saaledes at Bestræbelserne for at faa disse Konventioner gennemført i saa mange Lande som muligt og derved ogsaa at faa mildnet den haarde kapitalistiske Konkurrence mellem Industrilandene kunde føre til det bedst mulige Resultat.

Ærede Medlemmer maa ved Behandlingen af disse Lovforslag ikke glemme, at Danmark er Medlem af Folkenes Forbund og dermed tilsluttet den internationale Arbejdskonference og det internationale Arbejdsbureau i Genève. I Folkeforbundspagten, som saa ofte er omtalt under Afrustningsdebatten, og som ogsaa er en Grundlov for Danmark som Medlem af Folkenes Forbund, siger Art. 23 udtrykkelig, at det er Folkeforbundsmedlemmernes Pligt at bestræbe sig for at sikre og vedligeholde retfærdige og humane Arbejdsvilkaar for Mænd, Kvinder og Børn baade i deres eget Land og i alle de Lande, med hvilke de staar i industriel og kommerciel Forbindelse. Glem ikke denne Art. 23 i den internationale Grundlov, Folkeforbundspagten, som ogsaa Danmark har sluttet sig til, naar De nu skal behandle disse Konventionsforslag med de dertil knyttede Lovforslag. Glem ikke, at denne Art. 23 i Folkeforbundspagten udspringer af Versaillestraktaten af 28. Juni 1919, der har et særligt Kapitel, nemlig Kap. 13, som indskærper alle de Lande, der slutter Versaillesfreden eller kommer til at nyde Fordel af den, hvilke Forpligtelser de har overfor de arbejdende Klasser, overfor de moderne Lønarbejdere.